

BINDAL MENIGHETSBLAD

FOR VASSÅS OG SOLSTAD MENIGHETER

Nummer 4

2000

28. årgang

Et barn er født ...

Redaktørens Hjørne

Om det å vere einsam

Dette kjenner vi alle innimellom. Vi kjenner oss så åleine. Vi hadde sett for oss noko anna. Mange gonger har vi verkeleg gode grunnar for å kjenne oss åleine. Eg tenkjer først og fremst på dei som opplever at ein som stod dei nær, dør. Då er det menneskeleg å kjenne at einsemnda tar tak i oss og vi får det vondt. Denne einsemnda skal ingen bortforklare eller ta lett på. Den har merka mange for resten av livet, og er med på å legge ein skygge over kvardagen til veldig mange.

Men det er ein anna einsemnd som aukar meir i vår tid: Dette at vi kjenner oss heilt åleine sjølv om vi har alle kjære rundt oss og er med i folk-skokken. Det gjeld unge som gamle. Det ser ut som om det er eit typisk trekk i vår tid at vi menneskeleg sett ikkje vågar å nærme oss kvarandre. Vi blir ståande åleine blant andre som står åleine. Vi står ikkje slik at vi kjenner varmen frå andre, vi registrerer heller eit kjøleg vinddrag som smyg seg mellom oss og dei rundt oss.

Slik ønsker ingen å ha det. Det har berre blitt slik for stadig fleire. Eg tur at Einar Gerhardsen og dei andre byggarane av velferdsstaten i Norge ikkje hadde sett for seg eit slikt samfunn. Dei ville bygge eit varmare og tryggare land. Eit land der folk løfta i lag.

Kan forklaringa på denne veksande einsemnda ligge i at vi alle har fått slik mulighet til å «realisere oss sjølv», som det heiter. Vi kampar mot oss sjølv og andre for å vinne mening i tilværelsen. Livsinnbaldet trur vi ligg i sjølvrealisering, suksess og status. Nokon annan målestokk på livsinnbald veit vi knapt om. Det er ein egosentrisk måte å tenke på, og det skapar individualistar. Ein skal vere forsiktig med å forberlige gamle dagar, men generasjonane før oss var unekteleg meir avhengige av sine medmennesker enn vi er i dag. Familien var mellom anna eit arbeidsfelleskap der arbeid og omsorg var to sider av same sak.

Korleis skal ein få det moderne menneske til å spørre om kva det kan bidra med til fellesskapet istaden for dei spørsmål vi i dag heile tida stiller: «Kva har eg krav på?», «Kva vil tjene meg?» og «Treng eg å bry meg?». Eg har slett ikkje svaret. Eg berre ser at einsemnda plantar sine frø hos fleire og fleire rundt oss.

Vi står framfor ei julebøgtid og vi veit at i bøgtidene fell det fleire einsemdstårar enn ellers.

Skal du tørke bort ein?

Bindal menighetsblad

er utgitt av menighetsrådene og kommer ut 4 ganger i året. Bladet sendes gratis til alle heimene i prestegjeldet. Frivillige gaver mottas med takk. Pengene sendes:
Bindal menighetsblad
Postgiro: 46510704754.
Redaktør: Olav Håkon Dybvik

Bindal prestegjeld:

Sokneprest: Torgeir Liasjø,
7980 Terråk.
Tlf. 75 03 25 80.
Privat: 75 03 40 43
Kontortid: Tirsdag, onsdag,
fredag kl. 10.00–12.00.
Mandag er prestens fridag.
Kirkekontoret tlf. 75 03 25 81

Kirketjener: Olaf Martin Larsen,
Kjelleidet, 7982 Bindalseidet
Tlf. 75 03 17 15,

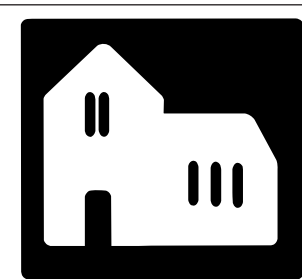
Organist: Roger Johansen,
7980 Terråk
Tlf. 75 03 41 77

Vassås menighetsråd, formann:
Petter Dybvik, 7980 Terråk
Tlf. 75 03 23 19

Solstad menighetsråd, formann:
Grete Lundseng
Tlf. 75 03 16 78

Kirkelig Fellesråd i Bindal,
leder Petter Dypvik

Kirkeverge:
Olav Håkon Dypvik
Kontortid: Alle dager unntatt fredag
7980 Terråk
Tlf. 75 03 25 81
Priv. 75 03 24 47

BISKOPENS JULEHILSEN 2000

HVIS JUL IKKE VAR

- **hadde norske ordbøker vært tynnere**
Ut med julelys og juleotte, julenek og julenummer, juleøl og julesnø og jule..
- **hadde flere butikkeiere måttet gå til skifteretten**
Ut med julehandel og julekataloger og juleinnkjøp
- **hadde arbeidsåret vært enda noen dager lenger**
Ut med juleferie og romjul og julefri
- **hadde sjefen hatt en anledning mindre til å spandere på oss**
Ut med julebord og julegratiale og juleavslutning
- **hadde enda flere hatt enda flere de ikke hadde hørt fra på flere år**
Ut med julekort og julehilsener, julepakker og julebesøk.
- **hadde vi hatt et lyspunkt mindre i mørketida**
Ut med julekveld og juleglede, julekos og juleknask
- **hadde noen hatt en anledning mindre å grue seg til.**
Ut med julefyll og juleminner og aleinejul og julestillhet
- **hadde du mistet noen anledninger til å gå i kirken og treffe naboen der**
Ut med julegudstjeneste og julesalmer, kirkejul og julekirke
- **hadde jeg ikke visst at det ikke lenger er noen reisevei til Gud**
Ut med julekrybbe og juleevangelium

Hadde ikke jul vært – hadde vi vært overlatt til oss selv.

Inn med Jesusjul

Det er ikke lenger noen reisevei til Gud. Han har selv tatt veien hit.

Dere er i dag en Frelser født. Her.

Gud er aldri lenger borte enn en armlengdes avstand.

Han kan alltid nås med et par foldete hender.

Gud er kommet tett på.

Gledelig jul!

Biskop Øystein

Dette er et prøvenummer

Som dere lesere ser, så er dette en spesiell utgave av Bindal menighetsblad. Det er to blad i ett. Bindal menighetsblad og Båtsaumen.

Det har i lang tid vært snakk om et samarbeid mellom menighetene og Bindal kommune om et felles informasjonsorgan, og nå ser du resultatet.

Om dette samarbeidet skal fortsette, avhenger også av om dere lesere er tilfreds med bladet..Vi er der-

for meget interessert i å få reaksjoner på dette fellesorganet. Synes dere at vi skal gi ut et eget menighetsblad, eller skal vi i framtida lage til et fellesblad med kommunen? Ring eller skriv til menighetsbladet og si din mening.

Hvis vi satser på et fellesblad, er det meningen at det skal komme ut 6 ganger i året. Menighetsbladet kommer som kjent ut 4 ganger i året.

«Alle dro avsted for å la seg innskrive ...»

PRESTENS SIDE

Verdenshistorien omfatter en strøm av mennesker. Som vandrer.

Jeg så en gang en naturfilm der det var benyttet en teknikk som er kalt intervall-filming.

En hel vekstperiode ble på filmen gjengitt i løpet av noen sekunder. Når vi leser framstillingen av menneskehetens historie, blir samme teknikk anvendt i litteraturform. De store folkevandringerne, befolkningen av Europa osv. skjedde over mange hundreår, men kan presenteres i noen få setninger.

Denne strømmen av mennesker har sin plass også i Bibelen. Men det er ikke mulig å følge menneskehetens historie fra Adam til Jesus ved å telle slektledd. Bibelen gjør også bruk av «intervall-filming». Samtidig vet vi at menneskeheten under ett består av slektledd – og enkeltpersoner. Josef var én. Og Maria var én. Og Jesus var én.

Bibelen lar oss heller ikke glemme at du er én. Og jeg er én. Vi har vår plass i strømmen av mennesker. Vi er på vandring.

Juleevangeliet - med Jesus på vandring - får betydning for oss på to måter: Det avgjør retningen vi går i, og det setter oss i et annerledes reiseselskap.

Retningen må bli med kurs for Guds rike (paradis). Reiseselskapet må være at vi blir ilag med Jesus. Så underlig det enn høres: Med Jesus er vi (framme) i Guds rike allerede mens vi er underveis til det!

Juleevangeliet angår hele strømmen av mennesker helt fra Adam til det siste menneske på jord, og derfor hvert enkelt individ i denne strømmen. Jeg har en engel som sannhetsvitne. Engelen forkynte "en glede for hele folket!" Det betyr: for alt folk!

Gleden er en dobbel glede: Målet for livet vårt blir Guds paradis, og det målet skal vi nå! Og vi er ikke alene på veg dit - vi er mange, og Jesus går ilag med oss. Tillykke med enda ei jul!

Torgeir

50-årskonfirmanter samlet i Solstad kirke

Søndag 2. juli var 8 av 50-årskonfirmantene samlet i Solstad kirke. Det var i alt 17 unge som ble konfirmert året 1950 i Solstad kirke. På bildet ser vi foran fra venstre: Frøydis Sevaldsen Bakken, Lill Marie Kveinå og Jorun Marie Solvang Jobnsen. Bak fra venstre: Øystein Sivertsen, Bjørn Steinar Berg Hansen, Karl Herman Kalvik, Karl Ragnar Lian og Herman Erling Skjelsvik.

En kjærlighets- historie fra 1736

Aret var 1731 eller - 32. Marit Torbergsdatter på Horsfjord var 18 somme gammel. Jon Ingebrigtsen bodde i Holtå. Han var noen år eldre og var gift. De to hadde møtt hverandre, det gikk slik at de ble forelsket i hverandre, - meget forelsket. Det var den gang ordet skilsmisse knapt fantes.

Grunnen til at vi vet noe dette forholdet, er at på sommeringet i 1736 ble det reist straffesak mot disse to for at de hadde hatt et forhold. Rettsprotokollen seier selvsagt ikke noe om det følelsmessige forholdet, men gjengir det de ble dømt for, og hva dommenn lød på. Men med litt fantasi kan en lese mye mellom linjene.

Vi vet at kjærlighetsforholdet utviklet seg slik at de ble enige om å rømme sammen. Det var neppe noen lett beslutning å ta i hemmelighet å sette seg i færing-en og ro nordover leia. De to var nok klar over at det de innlot seg på, var både umoralsk og straffbart. Trolig var de reddet for forholdet mellom dem var så kjent i heimbygda at de kunne risikere å bli stilt for retten.

Hvor langt nordover de dro, vet vi ikke annet enn at de kom til et annet fogderi. Der tok de seg arbeid og holdt sin bakgrunn hemmelig. Dette gikk godt et års tid. Da nådde rykte dem, og de måtte på nytt pakke sakene sine og sette seg i færingen og gi seg i roinga. Nå satte de kursen sørover. De måtte være sterke og uredde mennesker, for de gav seg ikke før de var i Bergen.

I rettsprotokollen står dette

slik: «... og med en liten færing-sbåt satte de sin kos igjennom dette fogderi forbi hans hjemsted og ekte kvinne, direkte til Bergen». At de valgte å slå seg ned i Bergen kunne ha med at det var en stor by som det ikke var så lett å bli gjenkjendt i.

De oppholdt seg i Bergen trolig et års tid. Ingebrigt hadde pass som soldat. Dette passet gjorde at han kunne oppholde seg der uten å bli tatt for løsgjengeri. Vi vet ikke hva de levde av i byen, men nede på bryggene var det lett å få arbeid.

Det var folk som drev jektefart som gjenkjendte paret i Bergen. Nå ville, eller klarte de ikke å rømme før det ble pågrepet og tatt med på ei jekt nordover til Bindalen. Nå ventet en rettsak på dem, og på sommeringet i 1736 skulle de dømmes for sine ugjer-ninger.

De tilstod begge hva de hadde gjort. De vedgikk at de hadde hatt: «...tilsammen usømmelig omgjengelse og samleie, og alikevel ingen åpenbare kjensgjerninger vel barnefødsler etter deres egen bekjennelse.» Kona til Jon meldte retten at hun ville ta han tilbake som ekte-mann hvis han i framtida ville innrette seg. I retten framstod Jon som en angrende synder.

Jon ble dømt for 3 lovbrudd:

1. Utroskap mot sin «ægte quinde».
2. Løsktig omgang med en annen kvinne
3. Misbruk av sitt soldatpass.

Straffen han fikk skulle også være «...andre likesinnede til av-

skrekk og seg selv til velfortjent refselse...». Straffen for Jon Inge-brugtsen lød på «... etter utestående av kirkens disiplin, å bøte av yderste formue, samt ett års arbeid på Trondhjems festning. Deretter om hans kone vil ta han til nåde, flytte til henne.»

«Kirkens disiplin» bestod trolig i at han en prekensøndag på Vassås eller Solstad måtte stå fram i kirka og bekjenne og beklage hva han hadde gjort.

Marit Torbergsdatter ble også straffet. I formildende omstendigheter ble anført hennes unge alder, men retten mente hun etter «... tiltagende år og forstand bedre burde betrakte dets levnets forbud...». Hun ble dømt for å «besmitte» både ekteskapet og ekteseng. Dommen ble to åra opphold på Trondhjem tukthus, og «...ellers hit ei til sognet, imedens Jon bor her, mer at komme...».

Vi vet ikke mer om Marit og Jon. Tilgjengelige kirkebøker forteller ikke noe om dem. Det er lite trolig at de etter endt soning fann tilbake til hverandre. Samfunnet passet på det.

Kanskje hadde de bare vært med på et tankeløst eventyr, men like snart var det snakk om blind forelskelse og sterk kjerlighet. - Det er mye en kan lese mellom linjene, - også fra en rettsprotokoll fra 1736 ...

Olav Håkon

(Fortellinga er bygd på Håvard Syllens avskrift av justisprotokollen for Namdal)

Nytt fra menighetsrådene og fellesrådet

- Begge menighetsrådene har vedtatt at det ved alle gudstjenestene skal stå friske blomster på alteret. Kirketjeneren har fått ansvar for innkjøpet av blomstene.

- Det populære arrangementet «Vi synger julen inn» ble i år arrangert i Solstad kirke. Det er første året at ikke dette arrangementet ble holdt i Vassås kirke. En av grunnene menighetsråden hadde for å flytte tilstelninga, var at nå fikk mange anledning til å høre nyorglet på Holm.

- Det skal monteres bredere dør inn til bårerommet ved Solstad kirke. Dette på grunn av at en del kister et bredere enn tidligere, og det har vært vansker med å få de inn.

- Fellesrådet har bedt Kirkevergen om å gjøre kirkegårdsvedtekten kjent for pårørende. Dette for å veilede folk om rettigheter og plikter en har som pårørende til en gravlagt.

- Til våren vil det bli innført kildesortering av avfallet på kirkegårdene våre. Det skal settes opp to avfallsbeholdere. I den ene beholderen må folk legge planterester og alt som det blir jord av. I den andre beholderen må alt det andre avfallet kastes.

Det er planer om å få til kompostering av planterestene. En vil da spare renovasjonsavgift.

- Fellesrådet har gjort om sitt vedtak om å starte planlegging av utviding av Åbygda kirkegård i år. Det viser seg at der er flere ledige gravplasser enn en først trodde.

Frivillighetssentralen har flyttet fra Rådhuset og har fått nytt telefonnummer

Nå har Frivillighetssentralen i Bindal kommet i eget hus og det nye nummeret er 75 03 17 44.

Frivillighetssentralen har en avtale med kommunen om å få bruke den gamle doktorgården på Terråk.

Frivillige har nå pusset opp huset innvendig.

Foruten at Frivillighetssentralen har kontor der, er det «åpent hus» for alle. Huset er tenkt som et møtested for innbyggerne på Terråk, og ikke minst en plass å gå for folk fra andre grender som besøker lege, fysioterapeut eller har andre ærend på Terråk. Besøkende kan få seg en prat og og trolig en kopp kaffe.

Årets TV- innsamling

Det kom inn 63.000 kroner i Bindalen under TV-aksjonen i høst. Det er et tall lederen av den lokale aksjonskomiteen, Mette Vikestad, er meget godt fornøyd med. Førrige år gav bindalingene 47.000 under aksjonen.

I snitt gav hver bindaling i år 33 kroner. Det er omtrent midt på lista hvis en sammenligner med de andre kommunene i landet.

Pengene fra aksjonen gikk i år som kjent til SOS-barnebyer.

Bruk innbetalingsgiroen

Vi legger inn i dette nummer av menighetsbladet en innbetalingsgiro. Vi gjør oppmerksom på at de pengene du sender på denne giroen går bare til Bindal menighetsblad. Vi vil sette ekstra stor pris på at de som bor utenfor kommunen

og får Menighetsbladet, sender oss noen kroner. Distribusjon av bladet utenfor kommunen er meget kostbar, og vi kan ikke love at vi i framtida har penger til å sende bladet til utenbygdsboende som ikke sender oss en skjerv nå og da.

Nytt fra Mali

I førrige nummer av Menighetsbladet betegnet vi misjonsavtalen vi har inngått med Santalmisjonen om virksomhet blant malinkéene, som vårt 2000-årsprosjekt.

I bladet Santalen meldes det at nå er grunnsteinen for dette arbeidet lagt. Som nevnt sist blir Anita og Hølje Haugsjå de første misjonærene i dette arbeidet, og de reknar med å være på plass i landsbyen Tam-baga utpå vårparten. Under en ekstraordinær misjonærkonferanse i september,

Nytt ALPHA-kurs

Det første ALPHA-kurset i kommunen er nå ferdig, og det er mye som tyder på at det er grunnlag for å kjøre igang ei ny kursrekke.

Derfor starter vi opp igjen onsdag den 31. januar. De videre kurskveldene blir 7. februar, 14. februar, 21. februar, 28. februar, 7. mars,

14. mars, 21. mars, 28. mars og 4. april.

Selve kurset er gratis. Det vil bli noen kroner til kursmateriell, kveldsmåltid, weekend og en festmiddag. Påmelding og/eller spørsmål kan du rette til menighetskontoret.

ALPHA-kurs er en plass der du kan få svar på dine spørsmål.

Hva er meningen med livet?

Hva skjer etter døden?

Hvem er Gud?

Hvorfor er det så mye vondt i verden?

Og hva å bli kjent med andre mennesker?

Jeg ønsker mine kunder

ei God Jul og et Godt Nyttår!

Hilsen **Anita** på **Blomsterbua**

Tlf. 75 03 40 66

BINDAL TAXI

ønsker sine kunder

ei Trivelig Jul!

TELEFONER

Bindal Taxi: 75 03 40 11

Bjarne Holmberg 75 03 43 53

Jan Aune 75 03 16 61

ble grunnsteinen lagt ned til en misjonærbolig i Tambaga. Det var generalsekretær Anfin Skaaheim og landsbysjef Siddi Traore som stod for grunnsteinnedleggelsen, som samlet 12-15 norske misjonærer og mange av landsbyens folk, melder bladet Santalen. Det blir oppfattet som meget lovende at landsbyhøvdingen er så positiv til misjonen. Den bygningen som nå reises, utgjør ikke en misjonsstasjon i tradisjonell forstand, men omfatter foruten husvære for misjonærene også gjestehus og lagerrom. Bygning-

en vil fungere som en misjonsbase for arbeidet i hele Kita-området som landsbyen tilhører.

Solstad og Vassås menigheter har inngått en avtale der vi blant annet har forpliktet oss på å gi et årlig kirkeoffer fra hver menighet til misjonsvirksomheten i Kita. Men vi er ikke de eneste, og vi må nok finne oss i å stille i skyggen av f.eks Øygarden kyrkjelyd utenfor Bergen. De har allerede samlet inn ca. 260.000 kroner til arbeidet. Men la ikke det ta fra oss verken frimodigheten eller offerviljen. Vi vet at

også mindre bidrag betyr noe. Og som vi sier i Bindal: «Det er jamnin som dreg.» Nå må vi bare ikke bli trette av å be for arbeidet der og ikke minst for Anita og Hølje Haugsjå. **Torgeir**

På julebesøk

I boka "Takk for livet" skriv Lidvor Heimstad mellom anna om minner frå barndommen. Menighetsbladet har fått lov til å trykke eit utdrag der ho fortel om lyse juleminne. Lidvor vaks opp i Korgen, og bor no på Foldereid.

Av dei lysaste minne eg har, er turane til mormor på Valla, og dei gongene ho gjesta oss. I mine augo var mormor som ein engel. Ho hadde kvitt hår, alltid reint forkle, blid og snill. Det var noko godt og lyst over henne. Ho hadde alltid vore ein kristen, og bad høgt til Jesus akkurat som om ho snakka med ein ho kjente riktig godt.

Juleturane våre til Valla var eventyrlege. Då var alle vi ungane og mor og far pakka ned i den store melksluffa med høy og skinnfell i botnet, høysekar til ryggstø skinnfell oppå oss. Far var kjørekar og satt på sluffekanten i skinnpels, skinnlue og skinnskallar på føttene. Det knirka under meiane og hesteføttere, dombjølla klang, det lukta hest og kulden treiv i nesa. Far lika seg visst han og, for han sat og song så det ljoma.

Då vi kom fram, stod dei på trappa og tok i mot oss, mormor og alle dei andre. Onkel Ole og far ordna med hesten. Berre ein gong vart det ikkje påansa at vi kom. Då sprang eg inn og varsla: «No e vi kommen, - vart dokk ikkje gla, dokk kom ikkje og tok imot oss!»

Så bar det inn i den varme stua til alle i huset, dei var omlag like mange som oss. Tante Julianna serverte middag på gule fat og boller med høner og kyllingar på. Etterpå var det kaffe og sjokolade inne hos mormor i nydelege tynne koppar. Vi satt på stolar med tjukke stoppaseter, og hadde det på storkarvis. Der smaka eg Delfia-sjokoladekake for første gong. Kaka var komen frå tante i Oslo, og smaka ubeskriveleg godt.

No var vi såpass husvarme at det bar på loftet i lag med søskenbarna og onklane våre, som ikkje var stort eldre enn oss. Det var mange slags juleleikar, og nokre av dei var så livlege at dei vaksne kom og varsla om at no måtte vi ikkje rive ned husa.

Ein ting misunte vi kusinene våre, dei var så frie

i sin omgang med onklane våre. Dei hoppa opp i fanget deira og gav dei både kyss og klem. Dei bodde i same huset, og vi var ikkje vant til unge gutar.

Noko vi ikkje var vant til, var eit apparat som varsla når dei bruka for mykje straum. Når det sette i med sin fæle lyd og det vart mørkt, måtte ein eller annan fomle seg fram i mørkret og slå av ei lypære. Men vi borna flira av det og.

Når stemninga var heilt på topp, måtte leiken avbrytast. Etter kveldsmat bar det på heimveg. I klårvær og måneskinn med bjølleklang og heimhuga hestar i stii nattetimar var det ein glad familie som var på heimveg. Vi ungane somna nok før vi var ferdige med den ein og ein halv mil lange vegen heim.

«Den rike mann og Lasarus»

Utenfor porten hos den rike mann lå en fattig mann som hette Lasarus, full av verkende sår. Han ønsket bare å få mette seg med det som falt fra den rikes bord. Luk 16:19ff

Da vi kom til Kathmandu en kveld sist i oktober, var det allerede mørkt da vi nådde hotellet hvor vi skulle bo, og det var dårlig med belysning i gatene utenfor. Der folk satt på fortauene, hadde de gjerne talglys mellom seg. Foruten lys inne i forretningene var dette stort sett hele belysningen i den gata som vi etter hvert kalte vår gate.

Vi sov de tre første nettene på dette hotellet, og først tredje kvelden gikk det opp for meg at noen av disse som satt med talglys på fortauet - noen hadde også bål der de kokte på noe i en kasserolle - de bodde der. Bytten som lå inntil husveggen, var småbarn som var lagt ned for natta.

Om dagene prøvde de å selge noen suvernirer, og noen tigget. Jeg gikk rundt dem og ned i rennesteinen når jeg skulle forbi på veg til hotellet i mørket.

Alle dagene vi var der, spiste vi frokost i «restauranten» på hotell-taket. Vi kastet megetsigende blick på hverandre mens vi betraktet bordduken som aldri ble skiftet, og når servitøren plukket bestikken opp fra murgolvet og la det på bordene til oss. Straks teen eller kaffen ble servert, var vi raske til å stikke kniv og gaffel ned mens den ennå var skikkelig varm, for å få tatt knekken på iallfall noen baskiller. Vi var bedre vant.

Jeg ble rystende klar over at der ute var jeg den rike mann. I Jesu fortelling får han ikke navn engang. Den fattige derimot - som jeg så på fortauet utenfor - var Jesus på fornavn med. Han hette Lasarus.

Så døde den fattige, står det i

fortellingen. Den rike døde også og ble begravet. Da ble rollene byttet om. Jesus legger Abraham følgende ord i munnen - rettet til den rike: «Husk, mitt barn, at du fikk dine goder mens du levde, og da fikk Lasarus det som var vondt. Nå trøstes han her, mens du er i pine.»

Kunnskapen om dette rollebyttet må vi ta konsekvensene av mens det ennå er tid. **Torgeir**

KANPU- arbeidet fortsetter

Kirkens arbeid blant psykisk utviklingshemmede i Bindal vil fortsette, da vi etter all sannsynlighet vil få økonomisk støtte til dette gjennom Nord-Norsk Diakonistiftelse. Vi har fra både lokalt og sentralt hold fått positive tilbakemeldinger på det arbeidet vi driver.

BINDAL REGNSKAPSKONTOR

ønsker sine kunder

GOD JUL!

Telefon 75 03 41 20

**Julebilsen fra
Grete Lundseng:**

Novemberlys

Vi er inne i den mørkeste årstiden. Mørket kan føles knugende. Noen føler mørke både utenfor og inne i seg. Det er sagt at mørket er aller mørkest når en ikke tror det kan lysne.

Men selv den minste flamme synes i mørke. Irene Henrysson sier det så fint i sitt dikt «Novemberlys»:

*Du tenner ikke lys i juni
Den klare flammen blekner
i sommerens svale skumring.
Den høye hvelving over meg
har ikke plass til mer lys.*

*Jeg lengter etter mennesker,
når hvert lys har liv,
når hele det store mørkre
må vike
for en eneste liten flamme.*

- En eneste liten flamme. Mer skal det ikke til før mørkret må vike. Vi kan alle være med på å spre lys omkring oss litt omtanke, en hjelpende hånd, noen vennlige ord, - og et lite håp kan skimtes der alt før syntes håpløst. Advent er en tid for å tenne lys. Lyset trekker til seg vår oppmerksomhet. Midt i all travelhet og larm. Det lyser stille. Det viser retning i mørket.

Jesus kom for å være vårt lys. Han kom i det stille. Uten store opptog og jubelrop. Han vil vise oss veien videre. Jesus sier: «Jeg er kommet som et lys til verden, for at hver den som tror på meg, ikke skal bli i mørkret» Joh. 12: 46.

**En flamme ...
og mørket
må vike.**

En fortelling om mine forfedre og meg selv

Min farfars farfar arbeidet 12 timer hver dag, også lørdager. Det var en arbeidsuke på 72 timer. Dessuten stelte han en liten hage med et lite hus, var kasserer i skytterlaget, brannmann ved det lokale brannkorps, tenor og noteskriver i sangforeninga. Han klypte selv sine seks barn, sålte familiens sko, hugget 4 favner ved til vinteren, og laget meste parten av familiens huskeråd.

Min farfars far arbeidet 54 timer i uka. Han stelte hagen og var også brannmann. Likeledes var han medlem av skytterlaget, og i sangforeninga var han baryton. Men han hadde ikke tid til å være noteskriver og kasserer. Han klypte ikke sine fire barn. Han hugget ei favn ved til vinteren. Resten fyrte han med kull. Huskeråd var noe man kjøpte.

Min farfar arbeidet 48 timer i uka. Også han var gartner og medlem av skytterlaget. Men han hadde ikke tid til verken sangkor eller frivillig tjeneste i brannkorpset. Han fyrte bare med kull.

Min far er trofast ovenfor tradisjonene, og er derfor med i skytterlaget. Han har regnet ut at det ikke lønner seg å drive hagebruk. Han fyrer med strøm. Han står på, for han arbeider 45 timer i uka.

Og meg selv? Jeg er stresset av alt jeg har å gjøre. Jeg er ikke med verken i skytterlaget eller sangkoret. Finner ikke tid til å stille opp på dugnad. Jeg er sliten når jeg kommer heim fra jobb, for jeg har en arbeidsuke på hele 37.5 timer.

**Fritt etter boka
«Alt har sin tid»**

Minnesamvær eller ikke

i forbindelse med begravelse?

Vi som arbeider i kirka møter ofte folk i sorg. Vi blir mange ganger spurt til råd om flere praktisk forhold omkring begravelser. Et spørsmål som er vanskelig å gi råd om, er om de pårørende skal arrangere minnestund eller ikke. Redaktøren lot derfor spørsmålet gå videre til en som sist år har vært inne i et tungt sorgarbeid. Torbjørn Gjenggaard har dette å si om:

På litt avstand kan det være lett å forstå sorg og se hvilken sorgreaksjoner som er gode og hvilke som er destruktive og ødeleggerde. Sorg er imidlertid en så personlig og individuell opplevelse, at bare den som har den, kan vite hva som utløser følelser, hvilke følelser som dukker opp og hvilke reaksjoner disse avstedkommer. Bare den som har sorg kan avgjøre hva som er riktig i sitt eget sorgarbeid.

Avgjørelsen om å arrangere minnesamvær etter en begravelse, og på hvilken måte dette gjøres, må derfor helt og holdent være opp til de pårørende i hvert tilfelle. Bare de kan vite hva de føler er rett og tjenlig. Bare de kan sette en ramme som passer dem selv, og som også er i den avdødes ånd.

Jeg er selv oppe i en periode da jeg opplever hvilken slit sorg kan være, og hvilken ensomhetsfølelse en slik prosess kan gi. Det er ut fra dette jeg har gjort meg personlige tanker omkring det å arrangere minnesamvær.

De etterlatte stilles ovenfor mange valg med behov for hurtig avgjørelse like etter et dødsfall, mens sorga ennå kan være lammende. Jeg tror derfor det er viktig at vi opprettholder tradisjoner og ritualer som er på

plass i en slags innebygd beredskap og dermed kan lett plukkes fram når det blir aktuelt for oss. Det er mange ganger vanskelig å bestemme om man skal åpne for alle som ønsker å komme i et minnesamvær, eller en skal begrense det til de aller nærmeste. Vansken består mellom annet i å avgjøre hvem som er «de nærmeste». Det er ikke enkelt å av-

gjøre hvem som føler behov for å delta i et minnesamvær. Det kan være familie, venner av familien og venner av avdøde, – bare de selv kan avgjøre om det føles riktig å delta.

Uansett omfang, så vil minnestunda gi de som er tilstede mulighet for å vise sin medfølelse og støtte. De får også mulighet til å komme i kontakt og tilby hjelp i tida som kommer. Det kan lette omgangen seinere, for det er mange som kvier seg for den første kontakten enkeltvis og på eget initiativ.

Jeg tror det ligger mye trygghet i faste ritualer og tradisjoner etter et dødsfall. Mange trenger trygghet i en slik periode. Det er like viktig for de som er hardest rammet som for de som er litt mer på avstand. Man vet hva som

er greit å si og å gjøre, og man kan komme igang med det øvrige sorgarbeidet.

Selv med ulike omstendigheter, så er et dødsfall ingen hverdagslig hendelse for de som blir berørt. Jeg tror at vi i en tid der forskjell på helg og hverdag utviskes, trenger høydestunder og rituelle handlinger som dras ut av hverdagen og gir oss noe å huske tilbake på. En minnestund kan være en slik høytidsstund. Det kan være noe å minnes både for de nærmeste, og for de litt mer på avstand, i lang tid etter at de tyngste stundene er tilbakelagt.

Betenkelighetene omkring minnestund består for mange i de mer hverdagslige og trivielle sider, som belastninger i økonomi og arbeid. Økonimien kan være en reell belastning. Et dødsfall fører med seg store utgifter for de etterlatte. De oftest tilskudd til begravelse er svært små, og en minnestund blir derfor en personlig økonomisk sak. Uansett hvordan man ønsker en minnestund arrangert, vil det føre med seg en del arbeid og omtanke. For noen er det en belastning. For andre kan det være godt å ha noe konkret å henge tankene på i disse dagene. Det er jo også en anledning for venner og bekjente til å bidra med en innsats, –noe de fleste synes er godt å få lov til. Det kan ligge mye trøst og fellesskap i dette arbeidet.

Min erfaring er at minnestund er viktig for mange. Ofte flere enn man kan vite om på forhånd, og av flere personlige grunner enn man kan ha innsikt i. Jeg mener derfor det er riktig med en eller annen form for samvær der flest mulig føler at det er åpent for å delta.

Bispevisitas i Bindal

For kort tid siden fikk vi vite at biskopen kommer på visitas i januar. Sist det var bispevisitas, var i 1993.

En bispevisitas er en stor begivenhet i lokalkirkelig sammenheng, og menighetsrådene har på kort varsel hatt møte og drøftet opplegget for besøket. Et foreløbig program er ferdig.

Menighetsrådene vil at visitasen skal gi biskopen innsikt i slik vi har det i kommunen vår,- på godt og vondt. Selvsagt vil de kirkelige aktiviteter og engagement få en stor plass under besøket. Biskopen kommer på ettermiddagen den 24. januar, og reiser utpå søndagen den 28.

Det foreløbige programmet for bispevisitasen ser slik ut:

Onsdag 24. januar

Møte mellom biskopen og kirkelige ansatte og lederne av menighetsrådene.
Møtested Heilhornet Gjestegård.

Torsdag 25. januar

Biskopen besøker "Torsdagsklubben" på Terråk
Skolegudstjeneste i Solstad kirke for alle elevene i kommunen
Møte med alle bindalslærerne på Kjella skole
Kall - og kjerringkaffe på Eldresentret på Bindalseidet
KANPU- tilstelning på Bindalseidet

Fredag 26. januar:

Møte med kommuneledelsen og de lokale kirkepolitikerne
Biskopen besøker et gårdsbruk
Møte med omsorgssektoren i kommunen
Åpent møte på Misjonshuset på Bindalseidet

Lørdag 2. januar:

Kontorvisitas
Luns på «Huskestua»
Personalsamtaler med ansatte
Kveldstreff

Søndag 28. januar:

Visitasgudstjeneste i Vassås kirke
Visitasforedrag
Kirkekaffe på Sentret

Med i følget til biskopen er mellom annet prostens vår.

Menighetsrådene vil ta biskopen og hans følge med på et gårdsbesøk, sette søkelyset på den meget vanskelige situasjonen mange gårdbrukere er inne i.

Menighetsrådene håper at folk slutter opp om de arrangementene det legges opp til under visitasen, og at de er aktivt med i samtaler der det legges opp til det.

FRIVILLIGHETS- SENTALEN i Bindal

Vet du hva Frivillighetssentralen i Bindal er ?

- Vet du hva vi gjør, og kan gjøre?
- Er du usikker på svarene, får du grei beskjed hvis du tar kontakt !

Du treffer oss på telefon

- 75 03 17 44 • Mobil 948 51 936 • Privat 75 03 24 47

Bogen AS

AUTORISERT BILVERKSTED

Bogen, 8930 Bindalseidet

Tlf. 75 03 16 33 • Telefaks 75 03 24 ??

*Vi ønsker våre kunder
God Jul og Godt Nyttår
Hilsen Anette og Sonja*

Salongen FIX – Terråk

Tlf. 75 03 42 80

Vi har mye for pængan!

Du finner det meste i:

- Dagligvarer – Arbeids- og fritidsklær
- Baby- og barneklær – Regntøy – Sko – Støvler
- Sengeutstyr – Gardiner – Kapper – Metervarer – Duker
- Voksduk – Broderisaker – Hekle- og stikkegarn
- Leker – Gaveartikler – Smykker – Ur – Brilller
- Kjøkkenutstyr – Fiskesaker – Jernvarer m.m. i

Landsdelens beste assorterte butikk

OLAV BARTNES
Bogen i Bindal

Online TIPPING-02
Tlf. 75 03 16 32

**Vakre
grav-
minner
i stort
utvalg**

Henvendelse:

HALLBJØRN G. ALSLI

7982 BINDALSEIDET

Tlf. 75 03 14 36

Beste kvalitet - Rimelig pris

BINDAL BOK OG PAPIR

7980 TERRÅK Tlf. 75 03 41 23

Bøker - kontorrekvisita - parfymeri
leker - hobby - gaveartikler

Velkommen innom din lokale LIBRIS butikk

Firma **Olav Dybvik**

Inneh. Aslaug Dybvik Helstad

***Du er velkommen innom til en hyggelig julehandel.
På fredager får du kaffe og vafler på kjøpet.***

Hilsen Aslaug
Tlf. 75 03 24 15

PLAHTES
EIENDOMMER

Vi ønsker deg god tur og fine naturopplevelser!

BINDAL S-MARKED

Avd. 2 Brønnøysund

7982 Bindalseidet

Tlf./fax 75 03 13 22

HELSTAD
Landbruksverksted
 ønsker sine kunder **God Jul**
 Tlf. 75 03 24 42, faks 75 03 43 39

TERRÅK S-MARKED
 7980 Terråk
 Tlf. 75 03 40 00

Tlf. 75 03 19 00
 Fax 75 03 19 10
 Feilmeld.: 75 03 19 19

SpareBank 1 Midt-Norge

Vi er din nærmeste bank!

Bergslid Begravelsesbyrå

Ordner alt ved begravelser og kremasjoner

Gravmonumenter

Navnetilføyer og skriftoppussing

Tlf. 74 38 95 00

Kirkelige handlinger

Døpte:

Vassås:

17.09.: Elias Viktor Gangstø
Kevin André Krokstrand

Solstad:

24.09.: Kevin André Lian
Emma Henriette Sagmo

Vigde:

Vassås:

27.10.: Kjell Roger Appfjell og
Torunn Brevik
Vigd i Snåsa kirke.

Døde:

Vassås:

10.09.: Helge Ingemann Moen
21.09.: Anna Andrea Fjellidal
07.10.: Helge Aakvik
10.11.: Åse Marie Bekkavik
15.11.: Dagfinn Bang
17.11.: Ester Serene Nilsen

Solstad:

24.09.: Albert Busch
02.11.: Johan Rikard Kalvik
19.11.: Willy Vollan
30.11.: Liv Holm

God Jul

Kirkekalender

Gudstjenester i Bindal prestegjeld

DESEMBER

17.12.: 3. s. i advent «Vi synger julen inn» kl. 19
i Solstad kirke. Korene deltar.
24.12.: Julaften Juleandakt på sykeheimen kl. 14.
24.12.: Julaften Familiegudstj. i Vassås kirke kl. 16.
Terråk barnekor deltar.
25.12.: 1. juledag Høytidsgudstjeneste i Vassås kirke kl. 11.
26.12.: 2. juledag Høytidsgudstjeneste i Solstad kirke kl. 11.
Bindalseidet songlag deltar.
31.12.: Nyttårsaftent Gudstjeneste i Vassås kirke kl. 17.

JANUAR 2001

01.01.: Nyttårsdag Ingen gudstjeneste i Bindal.
07.01.: Kr. åpenb. dag Gudstjeneste i Bindalseidet
misjonshus kl. 11.
14.01.: 1. s. e. Kr. åpenb. Høymesse i Vassås kirke kl. 11.
Minnegudstjeneste.
21.01.: 2. s. e. Kr. åpenb. Høymesse i Solstad kirke kl. 11.
Minnegudstjeneste.
25.01.: Torsdag. Skolegudstjeneste for begge sokn i So-
stad kirke kl. 13 i forb. med bispevisitas.
28.01.: 3. s. e. Kr. åpenb. Visitasgudstjeneste i Vassås kirke kl. 11.

FEBRUAR

04.02.: Vingårdssønd. Familiegudstjeneste i Solstad kirke kl. 11.
11.02.: Sámannssønd. Ingen gudstjeneste i Bindal.
18.02.: Kr. forklar. dag. Gudstjeneste i Bindalseidet
misjonshus kl. 11.
18.02.: Kr. forklar. dag. Gudstjeneste i Vassås kirke kl. 19.
25.02.: Søndag før faste Høymesse i Solstad kirke kl. 11.

MARS

04.03.: 1. s. i faste Ingen gudstjeneste i Bindal.
11.03.: 2. s. i faste Gudstjeneste i Åbygda kl. 11.
Avslutning av konfirmantleir.
18.03.: 3. s. i faste Høymesse i Vassås kirke kl. 11.
25.03.: Maria budsk. d. Høymesse i Solstad kirke kl. 11.00.
Konfirmantene deltar.

*Har du behov for kirkeskyss?
Ring Frivillighetssentralen 750 32 582*

JULETREFESTER

Menighetene innbyr også i år til de tradisjonelle og populære jule-
trefestene.

Solstad menighet sin fest blir
arrangert på Eldresentret på Bin-
dalseidet torsdag 4. jan. kl. 18.00.

Vassås menighetsråd arrange-
rer sin fest på Sentret på Terråk
søndag 7. jan. kl. 17.00

Trenger du skyss til disse
festene, kan du ringe Frivillighets-
sentralen på tlf. 75 03 17 44.